

บทที่ 3

สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาสำหรับการแจกแจงหางยาว

3.1 กล่าวนำ

สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นระเบียบวิธีทางสถิติที่สร้างขึ้นมาจากมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อที่จะพรรณนาหรืออธิบายให้เห็นถึงลักษณะของข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดในขณะนั้น โดยอาศัยค่าสถิติ ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนานี้ไม่สามารถนำไปใช้อ้างถึงข้อมูลชุดอื่นได้ จุดมุ่งหมายประการที่สองคือ เพื่อที่จะนำค่าสถิติที่วิเคราะห์ได้จากสถิติเชิงพรรณนานี้ไปใช้ในการอนุมานหรือเพื่ออ้างถึงข้อมูลชุดอื่นๆซึ่งจะได้กล่าวถึงในบทที่ 4 สำหรับข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์นั้นอาจจะเป็นคุณลักษณะของสิ่งมีชีวิต สิ่งของ หรือปรากฏการณ์ต่างๆ โดยอาจเป็นเพียงข้อมูลบางส่วน (ตัวอย่าง) หรือข้อมูลทั้งหมดของสิ่งที่สนใจศึกษา (ประชากร) ก็ได้ ซึ่งค่าทางสถิติที่สำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนามักเกี่ยวข้องกับลักษณะ 3 ประการ ของข้อมูล ได้แก่

1. ค่ากลางของข้อมูล ซึ่งเป็นค่าที่บอกให้ทราบถึงจุดศูนย์กลางของข้อมูลทั้งหมดว่าอยู่ที่ใดหรืออาจกล่าวว่าเป็นค่าที่ใช้บอกตำแหน่งตรงกลางของข้อมูลนั่นเอง โดยทั่วไปนั้นการหาค่ากลางของข้อมูลมีหลายวิธี แต่ที่นิยมใช้กันทั่วไปคือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยม ซึ่งค่ากลางแต่ละชนิดมีข้อดีและข้อเสีย และมีความเหมาะสมไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลที่รวบรวมมา

2. ค่าการกระจายของข้อมูล ในการศึกษาลักษณะของข้อมูลนั้นนอกจากจะพิจารณาค่ากลางของข้อมูลแล้ว ยังต้องพิจารณาการกระจายของข้อมูลควบคู่กันไปด้วย เนื่องจากค่าการกระจายของข้อมูลแสดงให้เห็นถึงการกระจายหรือความแตกต่างกันของข้อมูลชุดนั้นๆ เช่นข้อมูลที่มีค่าการกระจายของข้อมูลมาก แสดงว่า ค่าสังเกตภายในข้อมูลชุดนั้นมีความแตกต่างกันมากหรือมีการกระจายตัวมากนั่นเอง ในการวัดการกระจายของข้อมูลชุดใดๆนั้นก็มีหลายวิธีด้วยกัน แต่ที่นิยมวัดคือ ค่าความแปรปรวน และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งเป็นรากที่สองของความแปรปรวน

3. ลักษณะการกระจายของข้อมูล เป็นค่าที่บอกรายละเอียดให้ทราบถึงลักษณะหรือรูปแบบของการกระจายตัวรอบค่ากลางของข้อมูล ซึ่งจะมีการวัดลักษณะการกระจายของข้อมูล 2 แบบ

คือ สัมประสิทธิ์ความเบ้ ซึ่งเป็นค่าที่บอกให้ทราบว่าลักษณะโค้งความถี่ของข้อมูลมีลักษณะสมมาตรหรือไม่ และสัมประสิทธิ์ความโค้ง ซึ่งเป็นค่าที่บอกว่าโค้งความถี่มีลักษณะโค้งมากหรือโค้งน้อย

ซึ่งในบทนี้จะได้นำเสนอสถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาสำหรับการแจกแจงลอกนอร์มอล การแจกแจงโคชี และการแจกแจงลาปลาซ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.2 สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาสำหรับการแจกแจงลอกนอร์มอล

3.2.1 ฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลอกนอร์มอล

นิยาม 3.1 ถ้า X เป็นตัวแปรสุ่มที่มีค่ามากกว่าศูนย์และมีตัวแปรสุ่ม $Y = \ln X$ โดยที่ $Y \sim N(m, \sigma_m^2)$

จะเรียก X ว่า มีการแจกแจงแบบลอกนอร์มอล

จาก $Y \sim N(m, \sigma_m^2)$

$$\text{ดังนั้น } f(y) = \frac{1}{\sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{y-m}{\sigma_m} \right)^2}$$

และจาก $Y = \ln X$ ดังนั้น $X = e^Y$

$$\text{ดังนั้น } \frac{dy}{dx} = \frac{1}{x}$$

ดังนั้นฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่ม X คือ

$$f(x) = \frac{1}{x \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m} \right)^2}$$

จากนิยามของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่มต่อเนื่อง ซึ่งกล่าวไว้ว่าถ้า X เป็นตัวแปรสุ่มต่อเนื่องแล้ว $f(x)$ จะเป็นฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่ม X ก็ต่อเมื่อ $f(x)$ สอดคล้องกับคุณสมบัติต่อไปนี้

$$1) f(x) \geq 0$$

$$2) \int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = 1$$

เพื่อแสดงว่าฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลอการิธึมมีคุณสมบัติดังกล่าว สามารถพิจารณาได้ดังนี้

จากนิยามฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลอการิธึมจะพบว่า ตัวแปรสุ่ม X และ พารามิเตอร์ σ_m มีค่ามากกว่าศูนย์ ดังนั้นจึงทำให้ $f(x)$ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์ ด้วย นั่นคือ $f(x) \geq 0$

สำหรับการแสดงว่า $\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = 1$ พิสูจน์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx &= \int_0^{\infty} f(x) dx, \quad x > 0 \\ &= \int_0^{\infty} \frac{1}{x \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2\sigma_m^2}(\ln x - m)^2} dx \end{aligned}$$

ให้ $y = \ln x$ จะได้ $x = e^y$ จะได้ $dx = e^y dy$

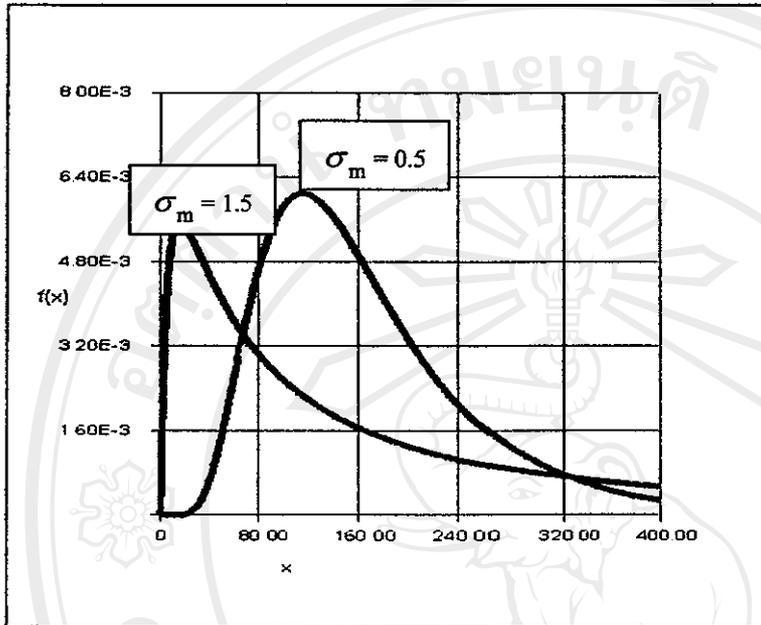
$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } \int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx &= \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{e^y \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2\sigma_m^2}(y-m)^2} e^y dy \\ &= \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2\sigma_m^2}(y-m)^2} dy \end{aligned}$$

$$= 1$$

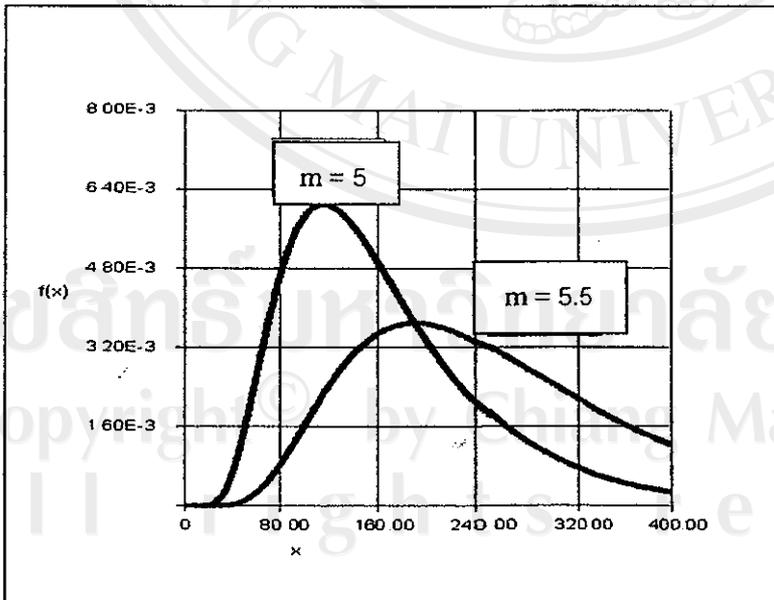
ดังนั้นสรุปได้ว่าฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลอการิธึม มีความสอดคล้องกับคุณสมบัติของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่มต่อเนื่อง ที่กล่าวในขั้นต้น

จากฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลอการิธึม ซึ่งประกอบไปด้วยพารามิเตอร์คือ m, σ_m^2 (โดยที่ m, σ_m^2 คือ ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของการแจกแจงปกติ) เมื่อนำมาเขียนกราฟ โดยกำหนดให้ค่าเฉลี่ย (m) มีค่าคงที่ กราฟของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นจะมีลักษณะเบ้มากขึ้นตามค่าของความแปรปรวน (σ_m^2) ที่เพิ่มขึ้น ดังรูปที่ 3.1 และเมื่อกำหนดให้ค่า

ความแปรปรวน (σ_m^2) มีค่าคงที่ กราฟของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นจะมีลักษณะแบนราบมากขึ้นตามค่าของค่าเฉลี่ย (m) ที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน ดังรูปที่ 3.2

รูป 3.1 แสดงฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลอการิธึมเมื่อ $\sigma_m = 0.5, 1.5$ และ $m = 5$ โดยที่ m และ σ_m คือค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแจกแจงปกติ

รูป 3.2 แสดงฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลอการิธึมเมื่อ $m = 5, 5.5$ และ $\sigma_m = 0.5$ โดยที่ m และ σ_m คือค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการแจกแจงปกติ

3.2.2 ฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของการแจกแจงลอกนอร์มอล

ทฤษฎี 3.1 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงลอกนอร์มอล ด้วยฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น $f(x)$

แล้วฟังก์ชันการแจกแจงสะสม (Cumulative distribution function) ของการแจกแจง

ลอกนอร์มอล คือ
$$F(x) = \Phi\left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m}\right)$$

พิสูจน์

จาก
$$F(x) = P(X \leq x)$$

$$= \int_0^x \frac{1}{x \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m}\right)^2} dx$$

ให้ $z = \frac{\ln x - m}{\sigma_m}$ จะได้ $x = e^{m + \sigma_m z}$ จะได้ $dx = \sigma_m e^{m + \sigma_m z} dz$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } F(x) &= \int_{-\infty}^{\frac{\ln x - m}{\sigma_m}} \frac{1}{e^{m + \sigma_m z} \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} z^2} \sigma_m e^{m + \sigma_m z} dz \\ &= \int_{-\infty}^{\frac{\ln x - m}{\sigma_m}} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} z^2} dz = \Phi\left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m}\right) \end{aligned}$$

3.2.3 สถิติพรรณนาสำหรับการแจกแจงลอกนอร์มอล

ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยมของการแจกแจงลอกนอร์มอล

ทฤษฎี 3.2 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงลอกนอร์มอล ด้วยพารามิเตอร์ m, σ_m^2 แล้ว ค่าเฉลี่ย

(mean) ค่ามัธยฐาน (median) และค่าฐานนิยม (mode) ของการแจกแจงลอกนอร์มอล

กำหนดโดย

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = e^{m + \frac{\sigma_m^2}{2}}$$

$$\text{ค่ามัธยฐาน} = e^m$$

$$\text{ค่าฐานนิยม} = e^{m-\sigma_m^2}$$

การหาค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมแสดงได้ดังนี้

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = E(X)$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} xf(x) dx$$

$$= \int_0^{\infty} x \frac{1}{x \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m} \right)^2} dx$$

$$\text{ให้ } z = \frac{\ln x - m}{\sigma_m} \text{ จะได้ } x = e^{m + \sigma_m z} \text{ จะได้ } dx = \sigma_m e^{m + \sigma_m z} dz$$

$$\text{ดังนั้น ค่าเฉลี่ย} = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} z^2} \sigma_m e^{m + \sigma_m z} dz$$

$$= e^m \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2}(z^2 - 2z\sigma_m + \sigma_m^2 - \sigma_m^2)} dz$$

$$= e^{m + \frac{1}{2}\sigma_m^2} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2}(z - \sigma_m)^2} dz$$

$$= e^{m + \frac{1}{2}\sigma_m^2} \times 1 \quad (\because z \sim N(\sigma_m, 1))$$

$$= e^{m + \frac{1}{2}\sigma_m^2}$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © Chiang Mai University
All rights reserved

ค่ามัธยฐาน คือ ค่าของ x ที่ทำให้พื้นที่ใต้โค้งฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น: $f(x)$ ด้าน

ซ้ายมือของ x มีค่าเท่ากับด้านขวามือเท่ากับ $\frac{1}{2}$

$$\text{จาก } \int_{-\infty}^{\text{median}} f(x) dx = \frac{1}{2}$$

$$\int_0^{\text{median}} \frac{1}{x \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m} \right)^2} dx = \frac{1}{2}$$

ให้ $y = \ln x$ จะได้ $x = e^y$ จะได้ $dx = e^y dy$

$$\int_{-\infty}^{\ln(\text{median})} \frac{1}{e^y \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{y-m}{\sigma_m} \right)^2} e^y dy = \frac{1}{2}$$

$$\int_{-\infty}^{\ln(\text{median})} \frac{1}{\sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{y-m}{\sigma_m} \right)^2} dy = \frac{1}{2}$$

เนื่องจาก $Y \sim N(m, \sigma_m^2)$

$$\text{ดังนั้น } \ln(\text{median}) = m$$

$$\text{ดังนั้น } \text{median} = e^m$$

นั่นคือ ค่ามัธยฐานของการแจกแจงลอการิธึมคือ e^m

ค่าฐานนิยม คือ ค่าของ x ที่ให้ค่า $f(x)$ สูงที่สุด ซึ่งสามารถหาได้ดังนี้

$$\text{จาก } f(x) = \frac{1}{x\sigma_m\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2}\left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m}\right)^2}$$

$$\text{ดังนั้น } \ln f(x) = -\ln(x\sigma_m\sqrt{2\pi}) - \frac{1}{2\sigma_m^2}(\ln x - m)^2$$

$$\frac{d\ln f(x)}{dx} = -\frac{\sigma_m\sqrt{2\pi}}{x\sigma_m\sqrt{2\pi}} - \frac{1}{x\sigma_m^2}(\ln x - m)$$

$$0 = -\frac{1}{x} - \frac{\ln x}{x\sigma_m^2} + \frac{m}{x\sigma_m^2}$$

$$0 = -\sigma_m^2 - \ln x + m$$

$$\ln x = m - \sigma_m^2$$

$$x = e^{m - \sigma_m^2}$$

ดังนั้นค่าฐานนิยมของการแจกแจงลอกนอร์มอล คือ $e^{m - \sigma_m^2}$

ความแปรปรวนของการแจกแจงลอกนอร์มอล

ทฤษฎี 3.3 ถ้าให้ X เป็นตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงลอกนอร์มอล ด้วยพารามิเตอร์ m, σ_m^2 แล้ว

ความแปรปรวนของ X กำหนดโดย

$$\text{ความแปรปรวน} = e^{2m + \sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)$$

พิสูจน์

$$\text{ความแปรปรวน} = E(X^2) - (E(X))^2$$

$$E(X^2) = \int_{-\infty}^{\infty} x^2 f(x) dx$$

$$= \int_0^{\infty} x^2 \frac{1}{x \sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} \left(\frac{\ln x - m}{\sigma_m} \right)^2} dx$$

$$\text{ให้ } z = \frac{\ln x - m}{\sigma_m} \text{ จะได้ } x = e^{m + \sigma_m z} \text{ จะได้ } dx = \sigma_m e^{m + \sigma_m z} dz$$

$$\text{ดังนั้น } E(X^2) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{m + \sigma_m z} \frac{1}{\sigma_m \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} z^2} \sigma_m e^{m + \sigma_m z} dz$$

$$= \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} z^2} e^{2m + 2\sigma_m z} dz$$

$$= e^{2m} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} (z^2 - 4z\sigma_m + 4\sigma_m^2 - 4\sigma_m^2)} dz$$

$$= e^{2m + 2\sigma_m^2} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2} (z - 2\sigma_m)^2} dz$$

$$= e^{2m + 2\sigma_m^2} \times 1 \quad (\because z \sim N(2\sigma_m, 1))$$

$$= e^{2m + 2\sigma_m^2}$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

$$\begin{aligned}
 \text{ความแปรปรวน} &= e^{2m+2\sigma_m^2} - \left(e^{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2} \right)^2 \\
 &= e^{2m+2\sigma_m^2} - e^{2m+\sigma_m^2} \\
 &= e^{2m+\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)
 \end{aligned}$$

สัมประสิทธิ์ความเบ้และสัมประสิทธิ์ความโค้งของการแจกแจงลอกนอร์มอล

ทฤษฎี 3.4 ถ้าให้ X เป็นตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงลอกนอร์มอลด้วยพารามิเตอร์ m , σ_m^2 แล้ว

สัมประสิทธิ์ความเบ้ของ X : σ_3 และสัมประสิทธิ์ความโค้งของ X : σ_4 กำหนดโดย

$$\sigma_3 = \frac{(e^{\sigma_m^2} + 2)(e^{\sigma_m^2} - 1)^{3/2}}{e^{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}}$$

$$\sigma_4 = \frac{e^{4\sigma_m^2} + 2e^{3\sigma_m^2} + 3e^{2\sigma_m^2} - 3}{e^{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}}$$

พิสูจน์

$$\sigma_3 = \frac{E(X - \mu)^3}{\sigma^3}$$

$$\text{เมื่อ } \mu = E(X) = e^{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}$$

$$\text{และ } \sigma^3 = \frac{e^{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^{3/2}}{e^{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}}$$

$$\text{ดังนั้น } \sigma_3 = \frac{E\left(X - e^{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}\right)^3}{e^{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^{3/2}}$$

$$\text{กำหนดให้ } C = \frac{1}{e^{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^{3/2}} \text{ เป็นค่าคงที่}$$

$$\begin{aligned}
\text{นั่นคือ } \sigma_3 &= E\left(X - e^{\frac{m+\sigma_m^2}{2}}\right)^3 \times C \\
&= E(X^3 - 3X^2\mu + 3X\mu^2 - \mu^3) \times C \\
&= (E(X^3) - 3\mu E(X^2) + 3\mu^2 E(X) - \mu^3) \times C \\
&= \left(e^{\frac{3m+\frac{9}{2}\sigma_m^2}{2}} - 3e^{\frac{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}{2}} e^{2m+2\sigma_m^2} + 3e^{2m+\sigma_m^2} e^{\frac{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}{2}} \right. \\
&\quad \left. - e^{\frac{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}{2}} \right) \times C \\
&= \left(e^{\frac{3m+\frac{9}{2}\sigma_m^2}{2}} - 3e^{\frac{3m+\frac{5}{2}\sigma_m^2}{2}} + 3e^{\frac{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}{2}} - e^{\frac{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}{2}} \right) \times C \\
&= e^{\frac{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}{2}} \left(e^{3\sigma_m^2} - 3e^{\sigma_m^2} + 2 \right) \times \frac{1}{e^{\frac{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}{2}} \left(e^{\sigma_m^2} - 1 \right)^{\frac{3}{2}}}
\end{aligned}$$

$$= \left(e^{3\sigma_m^2} - 3e^{\sigma_m^2} + 2 \right) \times \frac{1}{\left(e^{\sigma_m^2} - 1 \right)^{\frac{3}{2}}}$$

$$= \left(e^{\sigma_m^2} - 1 \right)^{\frac{3}{2}} \left(e^{\sigma_m^2} + 2 \right) \left(e^{\sigma_m^2} - 1 \right)^{\frac{1}{2}} \times \frac{1}{\left(e^{\sigma_m^2} - 1 \right)^2}$$

$$\sigma_3 = \left(e^{\sigma_m^2} + 2 \right) \left(e^{\sigma_m^2} - 1 \right)^{\frac{1}{2}}$$

$$\sigma_4 = \frac{E(X-\mu)^4}{\sigma^4}$$

$$\text{เมื่อ } \mu = E(X) = e^{\frac{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}{2}}$$

$$\text{และ } \sigma^4 = e^{4m+2\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^2$$

$$\text{ดังนั้น } \sigma_4 = \frac{E\left(X - e^{\frac{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}{2}}\right)^4}{e^{4m+2\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^2} \times \frac{1}{e^{4m+2\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^2}$$

$$\text{กำหนดให้ } C = \frac{1}{e^{4m+2\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^2} \text{ เป็นค่าคงที่}$$

$$\text{นั่นคือ } \sigma_4 = E\left(X - e^{\frac{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}{2}}\right)^4 \times C$$

$$= E(X^4 - 4X^3\mu + 6X^2\mu^2 - 4X\mu^3 + \mu^4) \times C$$

$$= (E(X^4) - 4\mu E(X^3) + 6\mu^2 E(X^2) - 4\mu^3 E(X)$$

$$+ \mu^4) \times C$$

$$= (e^{4m+8\sigma_m^2} - 4e^{\frac{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}{2}} e^{\frac{3m+\frac{9}{2}\sigma_m^2}{2}} + 6e^{2m+\sigma_m^2} e^{2m+2\sigma_m^2}$$

$$- 4e^{\frac{3m+\frac{3}{2}\sigma_m^2}{2}} e^{\frac{m+\frac{1}{2}\sigma_m^2}{2}} + e^{4m+2\sigma_m^2}) \times C$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

$$\begin{aligned}
\sigma_4 &= \left(e^{4m+8\sigma_m^2} - 4e^{4m+5\sigma_m^2} + 6e^{4m+3\sigma_m^2} - 4e^{4m+2\sigma_m^2} + e^{4m+2\sigma_m^2} \right) \times C \\
&= e^{4m+2\sigma_m^2} \left(e^{6\sigma_m^2} - 4e^{3\sigma_m^2} + 6e^{\sigma_m^2} - 3 \right) \\
&\quad \times \frac{1}{e^{4m+2\sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)^2} \\
&= \left(e^{6\sigma_m^2} - 4e^{3\sigma_m^2} + 6e^{\sigma_m^2} - 3 \right) \times \frac{1}{(e^{\sigma_m^2} - 1)^2} \\
&= \left(e^{\sigma_m^2} - 1 \right)^2 \left(e^{4\sigma_m^2} + 2e^{3\sigma_m^2} + 3e^{2\sigma_m^2} - 3 \right) \times \frac{1}{(e^{\sigma_m^2} - 1)^2} \\
\sigma_4 &= e^{4\sigma_m^2} + 2e^{3\sigma_m^2} + 3e^{2\sigma_m^2} - 3
\end{aligned}$$

3.3 สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาสำหรับการแจกแจงโคชี

3.3.1 ฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงโคชี

นิยาม 3.2 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงโคชีแล้ว ฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น: $f(x)$ ของ

ตัวแปรสุ่ม X คือ

$$f(x) = \frac{1}{\pi b \left[1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2 \right]}, \quad -\infty < x < \infty, \quad -\infty < a < \infty \text{ และ } b > 0$$

จากนิยามของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่มต่อเนื่อง ซึ่งกล่าวว่า ถ้า X เป็นตัวแปรสุ่มต่อเนื่องแล้ว $f(x)$ จะเป็นฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่ม X ก็ต่อเมื่อ $f(x)$ สอดคล้องกับคุณสมบัติต่อไปนี้

$$1) f(x) \geq 0$$

$$2) \int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = 1$$

เพื่อแสดงว่าฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงโคชีมีคุณสมบัติดังกล่าว สามารถพิจารณาได้ดังนี้

จากนิยามฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงโคชี จะพบว่า ตัวแปรสุ่ม $-\infty \leq X \leq \infty$ และ พารามิเตอร์ $b > 0$ ดังนั้นจึงทำให้ $f(x)$ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์ด้วย นั่นคือ $f(x) \geq 0$

สำหรับการแสดงว่า $\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = 1$ พิสูจน์ได้ดังนี้

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\pi b \left[1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2 \right]} dx$$

$$= \frac{1}{\pi b} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2} dx$$

$$= \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{b}{b^2 + (x-a)^2} dx$$

$$= \frac{b}{\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{b^2 + (x-a)^2} d(x-a)$$

เนื่องจาก $\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = \int_{-\infty}^a f(x) dx + \int_a^{\infty} f(x) dx$

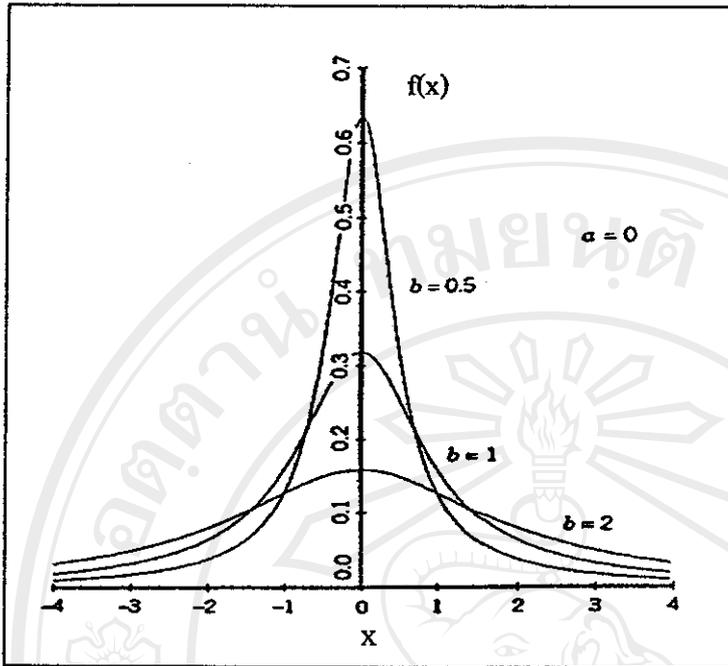
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

$$\begin{aligned}
\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx &= \frac{b}{\pi} \int_{-\infty}^a \frac{1}{b^2 + (x-a)^2} d(x-a) \\
&+ \frac{b}{\pi} \int_a^{\infty} \frac{1}{b^2 + (x-a)^2} d(x-a) \\
&= \frac{b}{\pi} \left[\frac{1}{b} \tan^{-1} \frac{(x-a)}{b} \right]_{-\infty}^a \\
&+ \frac{b}{\pi} \left[\frac{1}{b} \tan^{-1} \frac{(x-a)}{b} \right]_a^{\infty} \\
&= \frac{1}{\pi} \left[0 - \left(-\frac{\pi}{2} \right) \right] + \frac{1}{\pi} \left[\frac{\pi}{2} - 0 \right] \\
&= \frac{1}{\pi} \left(\frac{\pi}{2} + \frac{\pi}{2} \right) \\
&= 1
\end{aligned}$$

ดังนั้นสรุปได้ว่าฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงโคชี มีความสอดคล้องกับคุณสมบัติของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่มต่อเนื่องที่กล่าวในขั้นต้น

จากลักษณะฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงโคชี เมื่อนำมาเขียนกราฟจะพบว่าลักษณะของกราฟมีความสมมาตรรอบค่าพารามิเตอร์ a และเมื่อพารามิเตอร์ a มีค่าคงที่ กราฟจะมีลักษณะโด่งมากขึ้นเมื่อพารามิเตอร์ b มีค่าลดลง ดังแสดงในรูปที่ 3.3

All rights reserved

รูป 3.3 แสดงฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงโคชีเมื่อพารามิเตอร์ $a=0$ และ $b = 0.5, 1, 2$

3.3.2 ฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของการแจกแจงโคชี

ทฤษฎี 3.5 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงโคชี ด้วยฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น $f(x)$ แล้ว ฟังก์ชันการแจกแจงสะสม (Cumulative distribution function) ของการแจกแจงโคชี คือ

$$F(x) = \frac{1}{2} + \frac{1}{\pi} \tan^{-1} \left(\frac{x-a}{b} \right)$$

พิสูจน์

$$\text{จาก } F(x) = P(X \leq x)$$

$$= \int_{-\infty}^x \frac{1}{\pi b \left[1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2 \right]} dx$$

$$= \frac{1}{\pi b} \int_{-\infty}^x \frac{1}{1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2} dx$$

$$\begin{aligned}
F(x) &= \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^x \frac{b}{b^2 + (x-a)^2} dx \\
&= \frac{b}{\pi} \int_{-\infty}^x \frac{1}{b^2 + (x-a)^2} d(x-a) \\
&= \frac{b}{\pi} \left[\frac{1}{b} \tan^{-1} \frac{(x-a)}{b} \right]_{-\infty}^x \\
&= \frac{1}{\pi} \left[\tan^{-1} \left(\frac{x-a}{b} \right) - \left(-\frac{\pi}{2} \right) \right] \\
&= \frac{1}{2} + \frac{1}{\pi} \tan^{-1} \left(\frac{x-a}{b} \right)
\end{aligned}$$

3.3.3 สถิติพรรณนาสำหรับการแจกแจงโคชี

สำหรับการแจกแจงโคชีนั้นจะมีลักษณะพิเศษกว่าการแจกแจงลอการิธึมปกติที่กล่าวถึงไปก่อนหน้านี้ เนื่องจากสถิติพรรณนาของการแจกแจงโคชีนั้นมีเฉพาะค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมเท่านั้น ในส่วนของค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน สัมประสิทธิ์ความเบ้ และสัมประสิทธิ์ความโด่งนั้นไม่สามารถหาค่าของการอินทิเกรตได้ ซึ่งค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมนั้นสามารถหาได้ดังนี้

ค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยมของการแจกแจงโคชี

ทฤษฎี 3.6 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงโคชี ด้วยพารามิเตอร์ a, b โดยที่ $b > 0$ แล้ว

ค่ามัธยฐาน (median) และค่าฐานนิยม (mode) ของการแจกแจงโคชี กำหนดโดย

$$\text{ค่ามัธยฐาน} = a$$

$$\text{ค่าฐานนิยม} = a$$

การหาค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมแสดงได้ดังนี้

ค่ามัธยฐาน คือ ค่าของ x ที่ทำให้พื้นที่ใต้โค้งฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น: $f(x)$ ด้าน

ซ้ายมือของ x มีค่าเท่ากับด้านขวามือเท่ากับ $\frac{1}{2}$

$$\text{จาก } \int_{-\infty}^{\text{median}} f(x) dx$$

$$= \frac{1}{2}$$

$$\frac{1}{2}$$

$$= \int_{-\infty}^{\text{median}} \frac{1}{\pi b \left[1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2 \right]} dx$$

$$= \frac{1}{\pi b} \int_{-\infty}^{\text{median}} \frac{1}{1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2} dx$$

$$= \frac{1}{\pi} \int_{-\infty}^{\text{median}} \frac{b}{b^2 + (x-a)^2} dx$$

$$= \frac{b}{\pi} \int_{-\infty}^{\text{median}} \frac{1}{b^2 + (x-a)^2} d(x-a)$$

$$= \frac{b}{\pi} \left[\frac{1}{b} \tan^{-1} \left(\frac{x-a}{b} \right) \right]_{-\infty}^{\text{median}}$$

$$= \frac{1}{\pi} \left[\tan^{-1} \left(\frac{\text{median}-a}{b} \right) - \left(-\frac{\pi}{2} \right) \right]$$

$$\frac{1}{2}$$

$$= \frac{1}{2} + \frac{1}{\pi} \tan^{-1} \left(\frac{\text{median}-a}{b} \right)$$

ลิขสิทธิ์ محفوظةโดย Chiang Mai University

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

$$0 = \frac{1}{\pi} \tan^{-1} \left(\frac{\text{median} - a}{b} \right)$$

$$0 = \tan^{-1} \left(\frac{\text{median} - a}{b} \right)$$

ดังนั้น

$$\frac{\text{median} - a}{b} = 0$$

$$\text{ดังนั้น median} = a$$

นั่นคือ ค่ามัธยฐานของการแจกแจงโคชีคือ a

ค่าฐานนิยม คือ ค่าของ x ที่ให้ค่า $f(x)$ สูงที่สุด ซึ่งสามารถหาได้ดังนี้

$$\text{จาก } f(x) = \frac{1}{\pi b \left[1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2 \right]}$$

$$\text{ดังนั้น } \frac{df(x)}{dx} = \frac{2\pi \left(\frac{x-a}{b} \right)}{(\pi b)^2 \left[1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2 \right]}$$

$$0 = \frac{2\pi \left(\frac{x-a}{b} \right)}{(\pi b)^2 \left[1 + \left(\frac{x-a}{b} \right)^2 \right]}$$

$$0 = 2\pi \left(\frac{x-a}{b} \right)$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © Chiang Mai University

All rights reserved

$$0 = x - a$$

$$x = a$$

ดังนั้นค่าฐานนิยมของการแจกแจงโคชี คือ a

3.4 สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนาสำหรับการแจกแจงลาปลาซ

3.4.1 ฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลาปลาซ

นิยาม 3.3 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงลาปลาซแล้ว ฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น : $f(x)$

ของตัวแปรสุ่ม X คือ

$$f(x) = \frac{1}{2b} e^{-\frac{|x-a|}{b}}, \quad -\infty < x < \infty, \quad -\infty < a < \infty \text{ และ } b > 0$$

จากนิยามของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่มต่อเนื่อง ซึ่งกล่าวว่า ถ้า X เป็นตัวแปรสุ่มต่อเนื่องแล้ว $f(x)$ จะเป็นฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่ม X ก็ต่อเมื่อ $f(x)$ สอดคล้องกับคุณสมบัติต่อไปนี้

$$1) f(x) \geq 0$$

$$2) \int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = 1$$

เพื่อแสดงว่าฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลาปลาซ มีคุณสมบัติดังกล่าว สามารถพิจารณาได้ดังนี้

จากนิยามฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลาปลาซจะพบว่า พารามิเตอร์ b มีค่ามากกว่าศูนย์ ดังนั้นจึงทำให้ $f(x)$ มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับศูนย์ด้วย นั่นคือ $f(x) \geq 0$

สำหรับการแสดงว่า $\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = 1$ พิสูจน์ได้ดังนี้

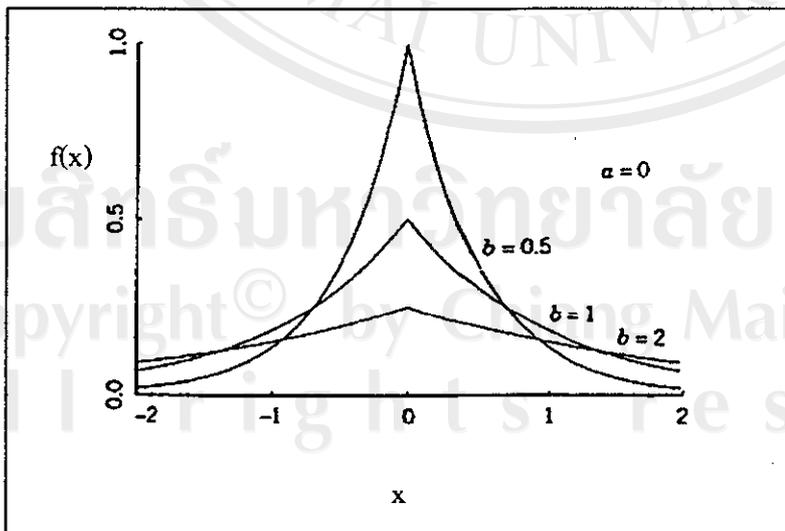
$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{2b} e^{-\frac{|x-a|}{b}} dx$$

$$= \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^a e^{-\frac{-(a-x)}{b}} dx + \frac{1}{2b} \int_a^{\infty} e^{-\frac{-(x-a)}{b}} dx$$

$$\begin{aligned}
\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx &= -\frac{1}{2} \int_{-\infty}^a e^{\frac{-(a-x)}{b}} d\left(\frac{a-x}{b}\right) + \frac{1}{2} \int_a^{\infty} e^{\frac{-(x-a)}{b}} d\left(\frac{x-a}{b}\right) \\
&= \frac{1}{2} \left(e^{\frac{-(a-x)}{b}} \right)_{-\infty}^a + \frac{1}{2} \left(-e^{\frac{-(x-a)}{b}} \right)_a^{\infty} \\
&= \frac{1}{2} (1-0) + \frac{1}{2} (0+1) \\
&= \frac{1}{2} + \frac{1}{2} \\
&= 1
\end{aligned}$$

ดังนั้นสรุปได้ว่าฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลาปลาซ มีความสอดคล้องกับคุณสมบัติของฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของตัวแปรสุ่มต่อเนื่องที่กล่าวในขั้นต้น

จากลักษณะฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลาปลาซ เมื่อนำมาเขียนกราฟจะพบว่าลักษณะของกราฟมีความสมมาตรรอบค่าพารามิเตอร์ a และเมื่อพารามิเตอร์ a มีค่าคงที่กราฟจะมีลักษณะโค้งมากขึ้นเมื่อพารามิเตอร์ b มีค่าลดน้อยลง ดังแสดงในรูปที่ 3.4

รูป 3.4 แสดงฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็นของการแจกแจงลาปลาซเมื่อพารามิเตอร์ $a=0$ และ $b = 0.5, 1, 2$

3.4.2 ฟังก์ชันการแจกแจงสะสมของการแจกแจงลาปลาซ

ทฤษฎี 3.7 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงลาปลาซ ด้วยฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น $f(x)$ แล้ว

ฟังก์ชันการแจกแจงสะสม (Cumulative distribution function) ของการแจกแจงลาปลาซ คือ

$$F(x) = \begin{cases} \frac{1}{2} e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} & , x < a \\ 1 - \frac{1}{2} e^{-\left(\frac{x-a}{b}\right)} & , x \geq a \end{cases}$$

พิสูจน์

กรณีที่ 1; ถ้า $x < a$

จาก $F(x) = P(X \leq x)$

$$= \int_{-\infty}^x \frac{1}{2b} e^{-\frac{|x-a|}{b}} dx$$

$$= \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^x e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} dx \quad , x < a$$

$$= \frac{1}{2} \int_{-\infty}^x e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} d\left(\frac{a-x}{b}\right)$$

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved

$$= \frac{1}{2} \left(e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} - 0 \right)$$

$$F(x) = \frac{1}{2} e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)}$$

กรณีที่ 2 ; ถ้า $x \geq a$

จาก $F(x) = P(X \leq x)$

$$= \int_{-\infty}^x \frac{1}{2b} e^{-\frac{|x-a|}{b}} dx$$

$$= \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^a e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} dx + \frac{1}{2b} \int_a^x e^{-\frac{-(x-a)}{b}} dx, x \geq a$$

$$= \frac{1}{2} \int_{-\infty}^a e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} d\left(\frac{a-x}{b}\right) + \frac{1}{2} \int_a^x e^{-\frac{-(x-a)}{b}} d\left(\frac{x-a}{b}\right)$$

$$= \left(\frac{1}{2} e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} \right)_{-\infty}^a - \left(\frac{1}{2} e^{-\left(\frac{x-a}{b}\right)} \right)_a^x$$

$$= \left(\frac{1}{2} - 0 \right) - \left(\frac{1}{2} e^{-\left(\frac{x-a}{b}\right)} - \frac{1}{2} \right)$$

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University

All rights reserved

$$= 1 - \frac{1}{2} e^{-\left(\frac{x-a}{b}\right)}$$

3.4.3 ฟังก์ชันก่อกำเนิดโมเมนต์ของการแจกแจงลาปลาซ

ฟังก์ชันก่อกำเนิดโมเมนต์ เป็นรูปแบบหนึ่งของค่าคาดหวังทางคณิตศาสตร์ โดยที่ถ้ากำหนดให้ X เป็นตัวแปรสุ่มที่มีฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น $f(x)$ แล้วฟังก์ชันก่อกำเนิดโมเมนต์ของตัวแปรสุ่ม X คือ $E(e^{tx})$ และค่าอนุพันธ์ครั้งที่ n ของฟังก์ชันก่อกำเนิดโมเมนต์เมื่อแทนค่า $t=0$ จะให้ค่าโมเมนต์ที่ n ของตัวแปรสุ่ม X ซึ่งมีประโยชน์ในการนำไปหาค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน สัมประสิทธิ์ความเบ้ และสัมประสิทธิ์ความโค้งของตัวแปรสุ่ม X

ซึ่งในที่นี้จะได้หาฟังก์ชันก่อกำเนิดโมเมนต์ของการแจกแจงลาปลาซ และนำฟังก์ชันดังกล่าวไปใช้ในการหาค่าเฉลี่ย ความแปรปรวน สัมประสิทธิ์ความเบ้ และสัมประสิทธิ์ความโค้งต่อไป ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ทฤษฎี 3.8 ถ้าให้ X เป็นตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงลาปลาซ ด้วยพารามิเตอร์ a, b โดยที่ $b > 0$ แล้ว

ฟังก์ชันก่อกำเนิดโมเมนต์: $M_x(t)$ ของการแจกแจงลาปลาซ คือ

$$M_x(t) = \frac{e^{at}}{1 - b^2 t^2}$$

พิสูจน์

$$M_x(t) = E(e^{tx})$$

$$= \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^{\infty} e^{tx} e^{-\frac{|x-a|}{b}} dx$$

$$= \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^a e^{tx} e^{-\frac{a-x}{b}} dx + \frac{1}{2b} \int_a^{\infty} e^{tx} e^{-\frac{x-a}{b}} dx$$

$$= \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^a e^{tx} e^{-\frac{a}{b} + \frac{x}{b}} dx + \frac{1}{2b} \int_a^{\infty} e^{tx} e^{-\frac{x}{b} + \frac{a}{b}} dx$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © Chiang Mai University
All rights reserved

$$\begin{aligned}
M_x(t) &= \frac{1}{2b(t+1/b)} \int_{-\infty}^a e^{tx - \frac{a+x}{b}} d\left(tx - \frac{a}{b} + \frac{x}{b}\right) \\
&+ \frac{1}{2b(t-1/b)} \int_a^{\infty} e^{tx - \frac{x+a}{b}} d\left(tx - \frac{x}{b} + \frac{a}{b}\right) \\
&= \frac{1}{2b(t+1/b)} \left(e^{tx - \frac{a+x}{b}} \right)_{-\infty}^a + \frac{1}{2b(t-1/b)} \left(e^{tx - \frac{x+a}{b}} \right)_a^{\infty} \\
&= \frac{1}{2b(t+1/b)} (e^{at} - 0) + \frac{1}{2b(t-1/b)} (0 - e^{at}) \\
&= \frac{e^{at}}{2(bt+1)} - \frac{e^{at}}{2(bt-1)} \\
&= \frac{-2e^{at}}{2(bt+1)(bt-1)} \\
&= \frac{e^{at}}{(1+bt)(1-bt)} \\
&= \frac{e^{at}}{1-b^2t^2}
\end{aligned}$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

3.4.4 สถิติพรรณนาสำหรับการแจกแจงลาปลาซ

ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน และค่าฐานนิยมของการแจกแจงลาปลาซ

ทฤษฎี 3.9 ถ้าตัวแปรสุ่ม X มีการแจกแจงลาปลาซ ด้วยพารามิเตอร์ a, b โดยที่ $b > 0$ แล้ว ค่าเฉลี่ย

(mean) ค่ามัธยฐาน (median) และค่าฐานนิยม (mode) ของการแจกแจงลาปลาซ

กำหนดโดย

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = a$$

$$\text{ค่ามัธยฐาน} = a$$

$$\text{ค่าฐานนิยม} = a$$

การหาค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐานและค่าฐานนิยมแสดงได้ดังนี้

$$\text{จาก } M_x(t) = \frac{e^{at}}{1-b^2 t^2}$$

$$\text{ดังนั้น } M'_x(t) = \frac{ae^{at}(1-b^2 t^2) - e^{at}(-2b^2 t)}{(1-b^2 t^2)^2}$$

$$= \frac{ae^{at} - ab^2 t^2 e^{at} + 2b^2 t e^{at}}{(1-b^2 t^2)^2}$$

$$M'_x(t) = \frac{a-0+0}{(1-0)^2}$$

$$= a$$

$$\text{และค่าเฉลี่ย} = E(X) = \mu$$

$$= M'_x(0)$$

$$= a$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ค่ามัธยฐาน คือ ค่าของ x ที่ทำให้พื้นที่ใต้โค้งฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น: $f(x)$ ด้าน

ซ้ายมือของ x มีค่าเท่ากับด้านขวามือเท่ากับ $\frac{1}{2}$

$$\text{จาก } \int_{-\infty}^{\text{median}} f(x) dx = \frac{1}{2}$$

$$\text{ดังนั้น } \frac{1}{2} = \int_{-\infty}^{\text{median}} \frac{1}{2b} e^{-\frac{|x-a|}{b}} dx$$

กรณีที่ 1; ถ้า $x < a$

$$\frac{1}{2} = \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^{\text{median}} e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} dx$$

$$= \frac{1}{2} \int_{-\infty}^{\text{median}} e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} d\left(\frac{a-x}{b}\right)$$

$$= \frac{1}{2} \left(e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} \right)_{-\infty}^{\text{median}}$$

$$\frac{1}{2} = \frac{1}{2} \left(e^{-\left(\frac{a-\text{median}}{b}\right)} - 0 \right)$$

$$1 = e^{-\left(\frac{a-\text{median}}{b}\right)}$$

$$\ln 1 = -\left(\frac{a-\text{median}}{b}\right)$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © Chiang Mai University

All rights reserved

$$0 = \frac{-a + \text{median}}{b}$$

$$\text{median} = a$$

กรณีที่ 2; ถ้า $x \geq a$

$$\frac{1}{2} = \frac{1}{2b} \int_{-\infty}^a e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} dx + \frac{1}{2b} \int_a^{\text{median}} e^{-\frac{(x-a)}{b}} dx$$

$$= -\frac{1}{2} \int_{-\infty}^a e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} d\left(\frac{a-x}{b}\right) + \frac{1}{2} \int_a^{\text{median}} e^{-\frac{(x-a)}{b}} d\left(\frac{x-a}{b}\right)$$

$$= \left(\frac{1}{2} e^{-\left(\frac{a-x}{b}\right)} \right)_{-\infty}^a - \left(\frac{1}{2} e^{-\left(\frac{x-a}{b}\right)} \right)_a^{\text{median}}$$

$$= \left(\frac{1}{2} - 0 \right) - \left(\frac{1}{2} e^{-\left(\frac{\text{median}-a}{b}\right)} - \frac{1}{2} \right)$$

$$\frac{1}{2} = 1 - \frac{1}{2} e^{-\left(\frac{\text{median}-a}{b}\right)}$$

$$\frac{1}{2} e^{-\left(\frac{\text{median}-a}{b}\right)} = \frac{1}{2}$$

$$e^{-\left(\frac{\text{median}-a}{b}\right)} = \ln 1$$

$$\frac{-\text{median} + a}{b} = 0$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
All rights reserved
Copyright © by Chiang Mai University

$$\text{median} = a$$

จากทั้ง 2 กรณีสรุปได้ว่า ค่ามัธยฐานของการแจกแจงลาปลาซคือ a

ค่าฐานนิยม คือ ค่าของ x ที่ให้ค่าของ $f(x)$ สูงที่สุด จากฟังก์ชันความหนาแน่นน่าจะเป็น

$$\text{ของตัวแปรสุ่ม } X : f(x) = \frac{1}{2b} e^{-\frac{|x-a|}{b}} \text{ โดยที่ } -\infty < x < \infty, -\infty < a < \infty \text{ และ } b > 0 \text{ นั่นคือ}$$

$f(x)$ มีค่าสูงที่สุดเมื่อ x เท่ากับ a

ดังนั้นค่าฐานนิยมของการแจกแจงลาปลาซ คือ a

ความแปรปรวนของการแจกแจงลาปลาซ

ทฤษฎี 3.10 ถ้าให้ X เป็นตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงลาปลาซ ด้วยพารามิเตอร์ a, b โดยที่ $b > 0$ แล้ว

ความแปรปรวนของ X กำหนดโดย

$$\text{ความแปรปรวน} = 2b^2$$

พิสูจน์

$$\text{จาก } M_X(t) = \frac{e^{at}}{1 - b^2 t^2}$$

$$M'_X(t) = \frac{ae^{at} - ab^2 t^2 e^{at} + 2b^2 t e^{at}}{(1 - b^2 t^2)^2}$$

$$= \frac{e^{at}(a - ab^2 t^2 + 2b^2 t)}{(1 - b^2 t^2)^2}$$

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น } M''_X(t) &= \left\{ (1 - b^2 t^2)^2 \left[e^{at}(-2ab^2 t + 2b^2) + ae^{at}(a - ab^2 t^2 + 2b^2 t) \right] \right. \\ &\quad \left. - \left[2e^{at}(-2b^2 t)(1 - b^2 t^2)(a - ab^2 t^2 + 2b^2 t) \right] \right\} / (1 - b^2 t^2)^4 \end{aligned}$$

$$M_x''(t) = \left\{ (1-b^2t^2)e^{at}(-2ab^2t+2b^2+a^2-a^2b^2t^2+2ab^2t) + e^{at}(4ab^2t-4ab^4t^3+8b^4t^2) \right\} / (1-b^2t^2)^3$$

$$= e^{at} \left\{ -2ab^2t+2b^2+a^2-a^2b^2t^2+2ab^2t+2ab^4t^3 -2b^4t^2-a^2b^2t^2+a^2b^4t^4-2ab^4t^3+4ab^2t -4ab^4t^3+8b^4t^2 \right\} / (1-b^2t^2)^3$$

$$= e^{at} \left(4ab^2t+2b^2+a^2-2a^2b^2t^2-4ab^4t^3+6b^4t^2 +a^2b^4t^4 \right) / (1-b^2t^2)^3$$

$$\text{ดังนั้น } M_x''(0) = 2b^2 + a^2$$

$$\text{และ } M_x''(0) = E(X^2)$$

$$\text{จาก ความแปรปรวน} = E(X^2) - (E(X))^2$$

$$= (2b^2 + a^2) - (a)^2$$

ลิขสิทธิ์ © 2020 by Chiang Mai University

All rights reserved

สัมประสิทธิ์ความเบ้และสัมประสิทธิ์ความโค้งของการแจกแจงลาปลาซ

ทฤษฎี 3.11 ถ้าให้ X เป็นตัวแปรสุ่มที่มีการแจกแจงลาปลาซด้วยพารามิเตอร์ a, b โดยที่ $b > 0$ แล้ว

สัมประสิทธิ์ความเบ้ของ X : σ_3 และสัมประสิทธิ์ความโค้งของ X : σ_4 กำหนดโดย

$$\sigma_3 = 0$$

$$\sigma_4 = 6$$

พิสูจน์

$$\sigma_3 = \frac{E(X-\mu)^3}{\sigma^3}$$

เมื่อ $\mu = E(X) = a$

และ $\sigma^3 = 2^{3/2} b^3$

ดังนั้น $\sigma_3 = \frac{1}{2^{3/2} b^3} E(X-a)^3$

$$= \frac{1}{\sigma^3} E(X^3 - 3X^2\mu + 3X\mu^2 - \mu^3)$$

$$= \frac{1}{\sigma^3} (E(X^3) - 3\mu E(X^2) + 3\mu^2 E(X) - \mu^3)$$

$$= \frac{1}{2^{3/2} b^3} \{ (6ab^2 + a^3) - 3a(2b^2 + a^2) + 3a^3 - a^3 \}$$

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

$$= \frac{1}{2^{3/2} b^3} (6ab^2 + a^3 - 6ab^2 - 3a^3 + 3a^3 - a^3)$$

$$= \frac{1}{2^{3/2} b^3} \times 0$$

$$= 0$$

$$\sigma_4 = \frac{E(X-\mu)^4}{\sigma^4}$$

เมื่อ $\mu = E(X) = a$

และ $\sigma^4 = 4b^4$

ดังนั้น $\sigma_4 = \frac{1}{4b^4} E(X-a)^4$

นั่นคือ $\sigma_4 = \frac{1}{\sigma^4} E(X^4 - 4X^3\mu + 6X^2\mu^2 - 4X\mu^3 + \mu^4)$

$$\sigma_4 = \frac{1}{\sigma^4} (E(X^4) - 4\mu E(X^3) + 6\mu^2 E(X^2) - 4\mu^3 E(X) + \mu^4)$$

$$= \frac{1}{4b^4} \left\{ (24b^4 + 12a^2b^2 + a^4) - 4a(6ab^2 + a^3) + 6a^2(2b^2 + a^2) - 4a^4 + a^4 \right\}$$

$$= \frac{1}{4b^4} (24b^4 + 12a^2b^2 + a^4 - 24a^2b^2 - 4a^4 + 12a^2b^2 + 6a^4 - 4a^4 + a^4)$$

$$= \frac{1}{4b^4} (24b^4)$$

$$= 6$$

ลิขสิทธิ์ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

สรุปค่าสถิติเชิงพรรณนาสำหรับการแจกแจงทางยาว

สถิติเชิงพรรณนา	การแจกแจงลอกนอร์มอล $LN(m, \sigma_m^2)$	การแจกแจง ลาปลาซ LP(a, b)	การแจกแจงโคชี C(a, b)
ค่าเฉลี่ย	$e^{m + \frac{1}{2}\sigma_m^2}$	a	-
ค่ามัธยฐาน	e^m	a	a
ค่าฐานนิยม	$e^{m - \sigma_m^2}$	a	a
ความแปรปรวน	$e^{2m + \sigma_m^2} (e^{\sigma_m^2} - 1)$	$2b^2$	-
สัมประสิทธิ์ความเบ้	$(e^{\sigma_m^2} + 2)(e^{\sigma_m^2} - 1)^{1/2}$	0	-
สัมประสิทธิ์ความโค้ง	$e^{4\sigma_m^2} + 2e^{3\sigma_m^2} + 3e^{2\sigma_m^2} - 3$	6	-